Éneklő Ifjúság: dalverseny helyett a dal ünnepe!

Budapest XXI. Csepel Önkormányzata Pedagógiai Szakmai Szolgáltató Intézmény (PSzSzI) szervezésében, április 28-án, „Csepeli Éneklő Ifjúság" címmel nagysikerű hangversenyt tartottak a Csepeli Munkásotthonban.

Kodály Zoltán kezdeményezésére 1934. április 28-án „Éneklő Ifjúság" elnevezéssel, 14 iskola 1200 fiatalja részvételével nagyszabású kórushangversenyt rendeztek a Zeneakadémia nagytermében. Nem véletlen, hogy ez az időpont az „Éneklő Ifjúság" mozgalom megszületése. A mozgalom célja, hogy a hangversenyeken a kórusok csak nemes muzsikát szólaltassanak meg, s ily módon kerüljenek közelebb az értékes, komoly- és népzenei művekhez. A kórustalálkozókon sem a versengés a cél, hanem az éneklés. Kodály szerint *„a dalversenyek, a művészi szellem hóhérai adjanak helyet a dalünnepeknek, amelyek középpontja egy-egy nagyszabású karmű közös előadása legyen a gyerekes versengés helyett!"* Ezek a Kodály által szabott feltételek a csepeli hang[...] s idén a Munkásotthonban hat iskola kilenc kórusának 330 diákja ünnepelt – a végén egyetlen kórusban, *Hollós Ágnes* vezénylevével.

Kissné Katona Mária
ének-munkaközösség vezető, PSzSzI

Az élet teljessége

FOTÓ: MIZIK ZSUZSA

Drevenka Róbert mérnökemberként – mi több, csepeli tervezőmérnökként korszerű és hatékony célgépek létrehozójaként – mindvégig sikeres és elismert embernek tudhatta magát, mint ahogy később, a Szabványügyi Hivatal vezető tisztségviselőjeként is megkülönböztetett tiszteletet ébresztett mindenkiben az általa nyújtott szakmai teljesítmény. Ő azonban szinte a kezdetektől fogva úgy érezte, hogy élete nem lehet teljes a művészi alkotómunka semmivel sem pótolható, felemelő élménye nélkül. Így hát azóta, hogy egy „egyszerű mérnöki HB-s ceruzával" évtizedekkel ezelőtt papírra vetette szeretett nagyapja arcképét, jó néhány szép és különleges hangulatú művészi alkotás dicséri már teremtő fantáziáját és nem mindennapi kézügyességét.

E művek közül néhány szép festményt, intarziát és „gyökérszobrot" – vagyis idejüket leszolgált vén rózsafák gyökeréből megformált, a természet adta formákba „beleálmodott" műalkotást – mutat be most a Csepeli Munkásotthonban a Galéria 21. tárlata. „A természet rejtett csodái" címet viselő kiállítást – hihetetlen, de igaz: a 77 esztendős alkotóművész legelső nyilvános kiállítását – április 27-én nyitotta meg *dr. Ulbing István* nyugalmazott főorvos, Drevenka Róbert egyik barátja és tisztelője, e barátságos lelkű és tiszteletre méltó művészember száznál is több más barátja és tisztelője jelenlétében.

„Mindegy, hogy mit csinálsz, csak örömöd legyen benne, és ha még mások tetszését is sikerül elnyerni, az már maga a boldogság" – vallja művészi munkája kapcsán az alkotó. Nos, aki maga is osztja ezt a rokonszenves életfilozófiát, az Drevenka Róbert festményeit és intarziáit május 15-éig, munkanapokon 15 és 18 óra között tekintheti meg a Galéria 21-ben, a gyökérszobrokat bemutató tárlók viszont bármikor megcsodálhatóak a Munkásotthon aulájában.

(donnert)

Vallomás hitről, emberségről, színházszeretetről...

„Egyszer volt, hol nem volt... a Csepel-Belvárosi Római Katolikus Egyházközségben, a Kisboldogasszony templomban, volt egyszer néhány ifjúsági hittanos, akik nagyon szerettek színházba járni, táncolni, énekelni... Néhányan közülük az egyházközség gitáros énekkarának is tagjai voltak. Az egyik közösen megnézett színházi előadás után felébredt szívükben a vágy, hogy nekik is meg kéne próbálni!... A gondolatot tett követte, és színre vittek egy zenés-táncos-énekes színdarabot, amellyel [...]

Aztán mégis vége lett...

Nyolc év telt el. A régi szereplők közül páran még mindig lelkük mélyén hordozták az együtt átélt próbák, fellépések varázsát, a közösségi alkotómunka összetartó, eggyé fonó erejének megtapasztalását. „A történelem ismétli önmagát!" – szól az ismert közmondás. Ismét egy színházi élmény, egy színházi üzenet, egy hívó szó..., és a szívek mélyén lappangó vágy utat tört magának! Egyszerre többekben fogalmazódott meg: újra életre kell hívni kis színházukat! Az időközben átformálódott hittancsoport több tagja örömmel üdvözölte az ötletet, így 2003 augusztusában újjászületett a Sekrestye Színpad!

Most már nem alkalomszerű előadásokra, hanem hosszú távú munkára készültünk. Azt szerettük volna, és ma is az a célunk, hogy azt az üzenetet, amelyet a színjátszás eszközeivel át kívánunk adni, színvonalas, látványos, élvezhető formában közvetítsük. Repertoárunkban színpadra alkalmazott novel[...] tékok és bábos előadások egyaránt megtalálhatóak. Szeretettel várjuk mindazokat, akik betöltötték már a 14. életévüket (felső korhatár nincs) és kedvet, komoly szándékot éreznek a színjátszáshoz. Azokat is hívjuk, akik a díszletezésben, jelmezek, kellékek megtervezésében, elkészítésében, fény- és hangtechnikai feladatokban, illetve bármilyen színjátszáshoz kapcsolódó tevékenységben szívesen részt vennének..."

A Sekrestye Színpad társulata nevében lejegyezte: D. K.

KIÁLLÍTÁSOK CSEPELEN

CSEPEL GALÉRIA MŰVÉSZETEK HÁZA (1215 Budapest, Csete Balázs u. 13., telefon/fax: 278-0710): *május 29-éig Fenyvesi Márta* és *Gergely Nóra* festőművészek kiállítása, valamint *május 11–29.* között *Benedek Barna: Szignál* című kiállítása.

ERDEI ÉVA GALÉRIA (1213 Budapest, Kondor utca 29. Tel.: 420-1728, E-mail: erdeie@freestart.hu): **kiállítás** a Csepeli Alkotó Fórum alapító és jelenlegi tagjainak (*Csépe Juli, Erdei Éva, Geisbühl Tünde, Horváth Attila, Körmendy Marianna, Kvasznay Gulyás Margit, Mándoki Halász Zsóka, Muray Róbert, Óváry Géza, Péterffy Gulyás Mária, Sédli István, Szijjártó Árpád, Sz. Varga Irén, Végh Edit, Végh Péter*) műveiből.

GALÉRIA 21 (a Csepeli Munkásotthonban – 1211 Budapest, Árpád utca 1. Tel.: 276-7733): *május 15-éig* tekinthető meg *Drevenka Róbert* tárlata.

HRICSOVINYI-GALÉRIA (Csepeli Mátyás utca 13.–Garay utca 10. sarok, T.: 427-1400, 276-7929): *május 19-éig* *Burai István* festőművész kiállítása tekinthető meg előzetes időpont-egyeztetéssel.

KÉK ISKOLA GALÉRIA: *május 21-éig* cigányfestők kiállítása *„Magamat jöttem megmutatni!"* címmel.

KAMÉLEON GALÉRIA a Karácsony Sándor Általános Iskolában (II. Rákóczi Ferenc út 106–108.): *Ligeti Zsuzsa* grafikáinak kiállítása.

MANSFELD PÉTER GALÉRIA: *Május 22-éig* (hétfőtől péntekig 10–18 óra között) *Somodi-Hornyák Szilárd* kiállítása.

NAGY IMRE ÁMK GALÉRIÁJA (a Nagy Imre Általános Művelődési Központban, Simon Bolivár stny. 4–8.): *Alkotóművészek és Művészbarátok Ráckevei Egyesületének* kiállítása *május 24-éig.*

CSEPELI HELYTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNY (a Királyerdei Művelődési Házban) Csepeli mesterek sorozat – *id. és ifj. Kopár Ferenc* órás mesterek műhelye.

A **Sétáló utcai Könyvtárban** *június 30-áig* a könyvtár nyitvatartási idejében *„Pillanatok – Fotózz velünk!"* címmel fotókiállítás a Csillag műhely szervezésében.

Rendhagyó est

Április 16-án, az MDF csepeli székházának éttermében, a Csepeli Konzervatív Egylet szervezésében *Magyarnak lenni mit jelent?* címmel *Udvarhelyi András* újságíró, közíró csaknem kétórás műsorát láthatták az érdeklődők. Több volt ez, mint régi magyar énekekkel átszőtt, zenés irodalmi műsor: egyben rendhagyó történelemórán is részt vett a mintegy harmincfős közönség, hiszen sok költő sorsa egybefonódott a nemzet balsorsával.

Karsai Miklós, az egylet elnöke megnyitója után az elmenekült Wass Albertet, Márai Sándort és Faludy Györgyöt idézték a műsorszámok. Költőink időnként idehaza is belső emigrációban voltak, és éltek olyanok is, akik ha rövid ideig is, de önmaguk lehettek, kimondhatták, amit gondoltak, éreztek: ilyen volt Sajó Sándor és Vargha Gyula. Versszavalatokkal készültek az estre a Tamási Lajos Olvasó Munkás Klub és a Szigethalmi Irodalombarát Kör tagjai, előadásaik Babits Mihályra, Fazekas Mihályra és Csete Balázsra emlékeztek.

V. V.

A kritikus, leleplező művész

[M]ansfeld Péter Galériában április 23-án Somodi-Hornyák Szi[lárd] kiállítását Keppel Gyula, a galéria vezetője nyitotta meg – az [ere]detileg felkért, de sajnálatosan akadályoztatott – Deres Péter [művé]szeti író szavaival. A kiállítás hétfőtől péntekig 10 és 18 óra [közö]tt, május 22-ig tekinthető meg.

[S]omodi-Hornyák Szilárd művésztanár a képzőművészeti munká[t] [...]ölelő, Kazincbarcikán megjelent „szélesvásznú" kiadványával ví[vta] ki magának országos ismertséget. A Kodály Zoltán Alapfokú [Művé]szetoktatási Intézmény festészettanárának könyve közel száz[...]en színes oldalon rögzíti „hangulatok és lenyomatok" találkozá[sából] született képi világát. A „Se vonal, se szín, se ritmus, az, amit [...]olok" címen megjelent kötet számos festménye mellett többek [közö]tt az alkotó újság- és mesekönyv-illusztrációit, valamint plakát[jait is] egybegyűjtötte.

[S]omodi-Hornyák Szilárd munkáit a modern kor olvasható lenyo[mat]ainak, a jelen világ fogyatékosságaihoz és a tömegfogyasztási [...]zók populáris kultúrájának sztereotípiáihoz kritikusan avagy fi[...]kusan viszonyuló, leleplező művészetnek is nevezi *H. Szilasi [...]a*, a kötet recenzióját író művészettörténész.

[...]s, akik a Mansfeld Péter Galériában kiállított huszonkét nagy[mére]tű Somodi-Hornyák-alkotást végignézték, igencsak megdöb[ben]k, elgondolkoztak. Akadnak, amelyeket tényleg nem kell komo[lyan] venni; az is tény, hogy többségük első látásra mellbe vágja a [néz]élőt. Többen a kortárs képzőművészetben való járatlanságuk[ról va]llották be, hogy nem tudták értékelni a rikító színekben „pompá[zó] [...]morf alakokat ábrázoló képeket.

[...]rt mit is tudtak kezdeni a *„Nagymamám, Krasznahorkai [...]sné az utcán összefut Sophia Lorennel"* című képpel? Pedig [itt] csupán egy blikkfangos címről van szó: a művész a modern [...]zet eszközeivel egy logikusan követhető történetet mond el. A [nagy]mama (ahogy mi régóta megszoktuk) egybe-fekete ruhában, fe[...]idiküllel, vastag keretes okulárral, kissé duzzadt vádlival, míg [...]sz díva felvarrott arccal („rúzsba kötve"), kissé elvirágzott mell[...]it is láttató miniruhában, a róla elnevezett divatos szemüveg[...] [...]lenik meg a képen. Szóval telitalálat a kép! S vannak még ha[...]...

Deák Attila

FOTÓ: MIZIK ZSUZSA

„Valami fontos, szép és maradandó..."

A Csepel-Sziget Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium Mansfeld Péter nevét viselő Művészeti Galériájában a közelmúltban néhány hétig volt látható *Óváry Géza* festő- és grafikusművész kiállítása. Az 1957 óta Csepelen élő és alkotó mester különlegesen gazdag és értékes életművéből ezúttal 18 sajátos hangulatú, színvilágú és szimbolikájú festményt vonultatott fel a kiállítás, amely immár a kilencedik bemutató volt a Mansfeld Galéria történetében.

Keppel Gyula tanár úr, a Galéria „megálmodója", megteremtője és jelenlegi vezetője a megnyitón rövid értékelésében értő és elismerő szavakkal, konkrét példákon keresztül mutatta be azt az utánozhatatlan, jellegzetesen egyéni szimbólumrendszert és kompozícióbeli felfogást, amely Óváry Géza alkotásait kiemeli az úgynevezett metafizikai vagy szürrealista festészet darabjai közül. „Valami fontosat, szépet és maradandót talált meg a festő, éljünk hát vele, és szeressük a műveit...!" – fogalmazott beszédének végén a galériavezető.

Nos, azok a diákok, akikkel alkalmam nyílott szót ejteni a képekről (egész pontosan a XI.E osztályból *Kócs Miklóssal, Király Ádámmal, Domonkos Gyulával* és *Juhász Lászlóval*) egybehangzóan megerősítették: a teremtő fantázia csodáját, az életöröm és az életbölcsesség vonzó összhangját, s a tiszta, szép színek szívet melengető ragyogását (vagyis Óváry Géza festményeit) egy fiatalembernek tényleg csak szeretni lehet.

Donnert Károly

Együtt a Duna-menti művészek

Losonci Miklós művészettörténész professzor dédelgetett álma – a Duna mentén élő művészek összefogása, egyfajta pán-Dunai gondolkodás-, látás- és szemléletmód megvalósítása – egyik láncszeme lehet az a kiállítás, amelyen az Alkotóművészek és Művészetbarátok Ráckevei Egyesülete mutatkozik be az ÁMK-ban rendezett, május 24-éig megtekinthető tárlaton.

„...Bakallár József, Bartl József, Misch Ádám, Somogyi György, Patai mester, id. Nádasdi János, Bodnár Ede és Szőnyi István..." – sorolja a „legnagyobb" neveket *Csollák Mihály* festőművész a kiállítás megnyitóján. És még sorolhatná tovább, Váctól Mohácsig, de inkább Wass Albertet idézi: *„...a víz szalad, a kő marad, a kő marad..."*. Majd mintegy refrénként replikázva így folytatja: *„... a régi mesterek kövekként mutatják az utat, mi pedig apró kavicsként próbálunk meg kővé nemesedni, növekedni és felérni... kinek mennyi adatott..."*

A ráckevei alkotócsoport tagjai ezt az eszmeiséget vallják magukénak, hagyatékként követik annak szellemiségét a művészek, akik erősen kapcsolódnak a Dunához, a parthoz, a folyó és az ártér élővilágához. Bár a tárlat anyaga eklektikus – festők, szobrászok, képzőművészek, kézművesek és fotósok mutatják be alkotásaikat –, de a víz, a fák és a madarak összetartó erőt képeznek, vezérmotívummá válnak.

Csollák Mihály végezetül e szavakkal nyitotta meg a tárlatot: *„...álljanak a művek elé, tárják ki lelküket és beszélgessenek az alkotásokkal..., fedezzék fel érzéseiket..., a jutalom: kegyelmi állapot."*

F. Gy.

Alkotók és alkotások

Az Alkotóművészek és Művészetbarátok Ráckevei Egyesülete 2005-ben alakult. A tizenhat alapító célja olyan szakmai és baráti közösség létrehozása volt, amely változatos művész programokkal áll a nagyközönség elé. A sokszínűség eleve biztosított, hiszen az egyesület, amely ma már 22 tagot számlál, és tovább szeretne bővülni, sok művészeti ág képviselőit – festőt, grafikust, fafaragót, keramikust, tűzzománc-készítőt, fotóst, csipkekészítőt – tömöríti.

-efgyé-